

עת"א 22319/03/16 - תאר היבי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 22319-03-16 היבי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

עותר תאר היבי (אסיר)

נגד

משיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

בפניי עתירת אסיר שבקשתו לצאת לחופשה סורבה.

טענות העותר

העותר מרצה למעלה מ-2/3 מתקופת מאסרו. במהלך השנתיים האחרונות הגיש שתי בקשות ליציאה לחופשה, אשר נדחו. החל מחודש פברואר 2016 עתר פעמיים נוספות לקבלת חופשה, אולם בקשתו נדחתה. בקשות נוספות ליציאה לחופשה שהוגשו על ידי בא-כוחו של העותר נדחו אף הן.

מדובר באסיר שעבר הליך טיפולי ממושך בגמילה מסמים במסגרת קהילה טיפולית ועבר לשלב 2, מוסר בדיקות שתן נקיות. התנהגותו בכלא ללא דופי ולא נרשמו לחובתו כל הפרות משמעת.

העותר מבקש להורות למשיב להוציאו לחופשה לאלתר.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש של 9 שנים ו-8 חודשי מאסר בגין עבירות של החזקת נשק שלא כדין והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית.

תגובת המשיבה

העותר מסווג בקטגוריה ב/1 ועל כן, ובהתאם להוראות פקנ"צ החופשות 04-40-00 כל יציאה שלו מותנית באישור משטרת ישראל וכפופה לתנאים מגבילים מבין התנאים המפורטים בנספח א' לפקודה, כפי שנקבעו על ידי משטרת ישראל המאשרת את החופשה.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשה נוכח מסוכנותו הרבה והעובדה כי קיים מידע אודות סכנה ממשית לשלום הציבור ביציאתו לחופשה. במתן חופשות לאסירים נוטל על עצמו המשיב אחריות כבדת משקל ועליו להיות סמוך ובטוח כי מהלך כזה לא יסכן את שלום הציבור וכן את שלום האסיר היוצא לחופשה. משקיים מידע מודיעיני בידי משטרת ישראל המצביע על מסוכנות ביציאה לחופשה, לא ניתן להבטיח זאת. לפיכך, החלטת המשיב אינה חורגת ממידת הסבירות הנדרשת באופן אשר מצדיק התערבותו של בית המשפט.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

הלכה מושרשת היא כי חופשה איננה זכות המוקנית לעותר או לכל אסיר אחר, אלא אך פריבילגיה המוענקת לו תוך התחשבות בהתנהגותו ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו. (ע"א 6481/01 אלעביד נ' שב"ס, רע"ב 9898/06) שאלת השתלבותו של אסיר בסבב חופשות נתונה לשיקול דעת שב"ס.

ההחלטה בנוגע ליציאת אסיר לחופשה היא החלטה מנהלית, וככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית על בית המשפט לבחון את סבירות ההחלטה, או אם נפל בה פגם אחר המצדיק התערבות, מבלי לשים את שיקול דעתו תחת שיקול דעת הרשות.

החלטות העוסקות ביציאתו של אסיר לחופשה הן החלטות מקצועיות ובית-המשפט לא יטה להתערב בהן, אלא במקרים חריגים (רע"ב 4658/07 גלעד שמן נ' שב"ס, [פורסם בנבו], מיום 17.9.09).

ב"כ העותר טען, בין היתר, כי העותר עבר הליך טיפולי. אכן, קיימת משמעות לעובדה שהעותר עבר הליך טיפולי, אולם ההליך הטיפולי הינו רק אחד ממכלול השיקולים לקביעת מסוכנות ולאישור חופשה.

בהתאם ל"פקנ"צ החופשות" אישור חופשה על ידי הגורם המוסמך יינתן בהתייחס לסוג העבירה, טיבה, נסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה, כמפורט בפרק ב' לפקודה, ריצוי תקופת מאסר מינימאלית, תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה.

האסיר סווג בקטגוריה ב'1 המצריכה אישור של משטרת ישראל. במקרה זה מצופה ממשטרת ישראל שתערוך את האיזון בין השיקול לשחרר אסיר לחופשה לבין אינטרסים חשובים אחרים בדרך שאיננה שליטה מוחלטת של יציאת האסיר לחופשה, אלא הצבת מגבלות ותנאים לחופשה.

גורמי השטח של משטרת ישראל סבורים גם כיום כי קיימת סכנה ממשית לשלום הציבור, על כן, מתנגדת משטרת ישראל ליציאתו של העותר לחופשה.

ההסתמכות של המשיבה על עמדת המשטרה הינה בהתאם להוראות הפקודה. בנסיבות העניין היא גם מוצדקת. עיינתי בחומר החסוי שהוגש לעיוני, שחלקו מהעת האחרונה. מהמידע ומחוות הדעת עולה כי הסכנה הינה ממשית ומוחשית. אין צריך לומר כי יכולת הפיקוח על אסיר כשהוא בחופשה הינה מוגבלת לעומת הפיקוח בהיותו של האסיר מאחורי סורג וברית. לפיכך, השיקול ששקלה המשיבה הינו שיקול לגיטימי וההסתמכות עליו, כנימוק לדחות את בקשת האסיר לצאת לחופשה הינה סבירה.

אשר על כן, איני מוצא מקום להתערב בהחלטת המשיבה. נראה שאכן נשקלו השיקולים הרלוונטיים בטרם ההחלטה המנהלית הדוחה את בקשתו לחופשה.

5129371

54678313

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשע"ו, 02 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.